

РЕШЕНИЕ

№ 1512

гр. София, 02.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7925** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27 от Закон за общинската собственост (ЗОС) вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма]-гр.С., ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Т., подадена чрез адв. Г. К. – САК, срещу заповед № СОА19-РД40-71/16.05.2019 г. на кмета на Столична община, в частта ѝ, с която е определен размер на паричното обезщетение за отчуждавания поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1369.2256 (застроен), с площ 4 441 кв.м., заедно с попадаща в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.1 с площ 122 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.2 с площ 14 кв.м., съгласно скица- проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.1369.954 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на ИД на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект „Изграждане на пробив [улица], р-н „Надежда“, [населено място], съгласно влязъл в сила ПУП на м. НПЗ „И. - запад“, одобрен със заповед № РД-09-50-251/13.09.1989 г. на гл. архитект на [населено място], ИПРЗ за м. „И. - запад II част“, одобрен с решение № 542 по протокол № 86/23.07.2015 г. на СОС, предвиждащи изграждането на обект публична общинска собственост. С обжалваната заповед е определено парично обезщетение в размер на 112 312,89 лв. на собственика [фирма], като е прието, че сградите с проектни идентификатори 68134.1369.2256.1 и 68134.1369.2256.2, находящи се в отчуждавания имот, не се дължи обезщетение, тъй като същите представляват незаконни строежи. Заповедта се обжалва само в частта, с която е определен размерът на парично

обезщетение за жалбоподателя. Изложени са доводи, че процесната заповед е необоснована и незаконосъобразна като постановена в несъответствие с административно- производствените правила. Сочи се, че определеното парично обезщетение е силно занижено и органът не е събрал всички относими доказателства по отношение статута на сградите, намиращи се в имота като по този начин е постановил немотивиран административен акт. Моли се заповедта в оспорената част да бъде изменена, като се определи по-висок размер на обезщетение, съобразно актуалната пазарна стойност на имота. Претендират се направените по делото разноси.

Жалбоподателят- [фирма], в с.з. чрез процесуалния си представител адв. К., поддържа жалбата, като претендира, че от пазарните аналози, коментирани в заключението на вещото лице по приетата съдебно- техническа експертиза (СТЕ), следва да се изключи сделката, по която има свързаност на лицата-страни по нея. В писмени бележки до съда, прави искане при постановяване на решение по делото да се съобрази вариант 2 от заключението на вещото лице.

Ответникът по жалбата - кметът на Столична община, чрез юриск. Ж. в съд.з., счита жалбата за недопустима като подадена извън законоустановения срок. В условията на евентуалност, в писмено становище излага доводи, че същата е неоснователна и недоказана. Твърди, че по отношение на сградите в процесния имот няма издадено удостоверение за търпимост, поради което те са незаконни и за тях не следва да се изплаща обезщетение. Намира, че сделката по Нотариален акт № 66, том CXLIV от 26.09.2019 г. отговаря на условията на ЗОС и следва да се използва като пазарен аналог. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатския хонорар.

След като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав прие за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, а и се установява от приложените към административната преписка доказателства, че отчуждаваният поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1369.2256 (застроен), заедно с попадаща в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.1 с площ 122 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.2 с площ 14 кв.м., съгласно скица- проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.1369.954 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на ИД на АГКК, е собственост на жалбоподателя. Имотът попада в улична регулация и в обхвата на обект „Изграждане на пробив [улица], р-н „Надежда“, [населено място], съгласно влязъл в сила ПУП на м. НПЗ „И. - запад“, одобрен със заповед № РД-09-50-251/13.09.1989 г. на гл. архитект на [населено място], ИПРЗ за м. „И. - запад II част“, одобрен с решение № 542 по протокол № 86/23.07.2015 г. на СОС, предвиждащи изграждането на обект публична общинска собственост.

Обявлението за предстоящото отчуждаване с № СИС18-ПП00-6/116/22.03.2019 г., съставено на осн. чл. 25, ал. 1 от ЗОС, е публикувано в три всекидневника, както и на интернет страницата на Столична община и на определеното място в сградата на район „Т.“. Процесната заповед е издадена на 16.05.2019 г., т.е. не по-рано от един месец след публикуването на обявлението на 22.03.2019 г.

Със Заповед № № СОА19-РД40-3/07.10.2019 г. на кмета на Столична Община, на основание чл. 25, ал. 2, връзка чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОС, съгласно

действащия ПУП, е отчужден ПИ с проектен идентификатор № 68134.1369.2256-застроен, с площ за отчуждаване 4 441 кв.м., заедно с попадаща в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.1 с площ 122 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.2 с площ 14 кв.м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор № 68134.1369.954 по КККР на [населено място], одобрени със Заповед № РД- РД-18-48/12.10.2011 г. на ИД на АГКК. Със същия административен акт, на жалбоподателя като собственик на отчуждавания имот, е определено парично обезщетение в размер на 112 312,89 лв.

С възлагателно писмо № СИС 18-ПП00-6/94/20.12.2018 г. Столична община възлага на лицензираното дружество [фирма] да изготви експертна оценка по реда и съобразно изискванията на чл. 22, ал. 5 и следващите от ЗОС във връзка с §1 от ДР на ЗОС. Работещият за дружеството лицензиран оценител инж. И. Т. е определил равностойното парично обезщетение в размер на 112 312,89 лв. за процесната отчуждена част от имот с идентификатор № 68134.1369.954 (при стойност на 1 кв.м.- 25,29 лв.).

Посочената експертна оценка е приложена в преписката като при нейното изготвяне е използван метод на пазарните аналози, който се базира на пазарните цени на сравними по местоположение и предназначение имоти. Въз основа на представени от Агенцията по вписванията 29 бр. актове на вписани сделки с имоти за периода 20.12.2017 г. – 20.12.2018 г., експертът е установил, че по отношение на процесния имот няма сделка, която да отговаря на основните критерии по ЗОС за аналог, поради което е предложил оценката да се определи по реда на чл. 22, ал. 12, т. 1 от ЗОС по данъчна оценка или 25,29 лв. за кв.м., общо в размер за отчуждаваната площ от 4 441 кв.м.- 112 312,89 лв. Посочената сума е определена от зам. кмета на СО с цитираната по- горе Заповед № СОА19-РД40-71/16.05.2019 г. за равностойно парично обезщетение за отчуждавания имот. В заповедта е прието, че сградите с проектни идентификатори 68134.1369.2256.1 и 68134.1369.2256.2, находящи се в отчуждавания имот, представляват незаконни строежи, поради което за тях на осн. 22, ал. 14 от ЗОС не се дължи обезщетение.

За изясняване на делото от фактическа страна е назначена основна и допълнителна съдебно-техническа и оценителна експертиза (СТОЕ). Заключение си по нея вещото лице инж. С. К. е изготвило в два варианта, като разликата между тях се изразява в броя сделки, сметени за годни пазарни аналози. След направен анализ на регулационните планове за района, ВЛ е установило, че единственият приложен до момента ПУП е този от 1973 година, съгласно който е поставена и оградата на комбинат А. (бивш ДИП А., част от ДСО Ф.), която ограда съществува и до момента по северната и западната граница на УПИ III от кв. 23 по този план. От анализа на ОУП на [населено място], както и от приложеното по делото на стр. 89 становище на СО- район Надежда, вещото лице е установило, че ПИ 68134.1369.954 попада с преобладаващата си част в зона Пс - смесена производствена зона с параметри на застрояване - макс.плътност на застрояване 55%, К. 1,5 и минимална озеленена площ 25%, останалата част от него попада в зона Тти - зона за транспортна инфраструктура - без параметри на застрояване. Процесният имот попада в пета ценова зона. Констатирано е, че имотът на жалбоподателя е заграден с масивна ограда, както и че в него има две сгради- 68134.1369.2256.1 и 68134.1369.2256.2, представляващи сградя-портал на комбинат А. и стопанска постройка. По отношение на намиращите се в имота сгради, засегнати от отчуждаването, ВЛ е установило, че същите са

съществували към 1987 г. и са били в съответствие с тогавашните изисквания, но удостоверения за търпимост не са предоставяни. В отчуждаваната площ, чийто терен е заравнен и затревен, са налични 9 бр. стълба за парково осветление и билборд. За определяне на справедливото пазарно обезщетение за имота, определено по реда на чл. 22 от ЗОС, е изследвано предназначението на имота по всички предходни ПУП, както и всички налични по делото сделки. За изготвяне на оценката на земята са ползвани 29 акта за вписани в Служба по вписвания сделки за района, както и 9 бр. сделки, предоставени на експерта от жалбоподателя и приложени по делото. По първия вариант на експертната, вещото лице е взело предвид като относими 2 бр. сделки от Служба по вписванията и 2 бр. сделки от предоставените на СТОЕ девет акта. Видно от приложение № 1, в този вариант средната цена на земята за кв.м. е 87,21 лв., а стойността на обезщетението за отчуждавания имот с площ 4 441 кв.м. възлиза на 387 293 лв. При втория вариант са взети предвид, както 4- те сделки, ползвани за аналог при първия вариант, така и две сделки между СО и физически лица като в този случай стойността на земята за кв.м. е изчислена на 115,22 лв., а обезщетението за целия отчуждаван имот е в размер на 511 695,34 лв. По делото е приета и допълнителна СТОЕ със задача да се изготви вариант на оценка с предназначение на процесния имот за транспорт и техническа инфраструктура (Тти). Открит е само един пазарен аналог, въз основа, на който е определена цена за кв. м.- 93,94 лв. или за целия отчуждаван имот- 417 187,54 лв. Освен това с оглед направено от представителя на ответника възражение, вещото лице е коригирало таблицата по Приложение № 1 на основната СТОЕ като при изчисляване на равностойното обезщетение сред приложимите аналози е включило и сделка по НА № 66 от 26.09.2018 г. между ЮЛ и ФЛ. Така коригирана стойността на отчуждавания терен по Вариант 1 е в размер на 318 947 лв., а по Вариант 2 възлиза на 445 397 лв.

В Таблица № 2 по СТОЕ са показани изчисленията за подобренията в процесния имот, а именно: ограда, заравняване и затревяване, градинско осветление и билборд, които с приложения процент на овехтяване са на стойност общо 22 529,97 лв. Стойността на двете сгради, находящи се в ПИ с проектен идентификатор 68134.1369.2256, изчислена съгласно норматив № 17 на СЕК и след прилагане на процент за амортизация, е в размер на 46 940,80 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът изведе следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като предявена от надлежна страна- адресат на оспорения акт, срещу подлежащ на оспорване ИАА и в преклузивния законов срок. По отношение направените от ответника възражения за недопустимост на процесната жалба, поради подаването ѝ извън законоустановения срок, съдът намира същите за неоснователни. По делото (л. 21) е приложено уведомление за връчване на заповед № СОА19-РД40-71/16.05.2019 г. с връчител юриск. М., от което е видно, че на 17.06.2018 г. процесният акт е получен от оправомощено лице, а жалбата срещу него е подадена на 28.06.2018 г., т.е. в законоустановения 14- дневен срок. Доколкото от представения по делото протокол за уведомяване по телефона не се установява управителят на търговското дружество, освен за издаването на заповедите за отчуждаване, да е уведомен и за съдържанието им /включително срока за обжалването им/, съдът намира, че оспорената заповед не е съобщена редовно по реда на чл.61, ал.2 АПК. Също специалната норма на чл.25, ал.4 ЗОС предвижда, че когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на настоящия и постоянния му адрес /съответно седалище/, заповедта за отчуждаване му се съобщава от кмета на

общината по реда на чл. 61 от Административнопроцесуалния кодекс и чрез обнародване на обявление в "Държавен вестник". Въпреки, поставените съобщения на таблото за обявления и на Интернет страницата на СО, след неуспешните опити за връчване на заповедта по седалището на търговското дружество, доколкото не се сочи за заповедта да е обнародвано обявление в ДВ, съдът приема, че жалбата, по която е образувано настоящото производство е подена в срок.

По съществуто ѝ, като извърши проверка на оспорената част от заповедта, съгласно чл. 168 от АПК на основания по чл. 145, ал. 1 от АПК, съдът намира следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган - зам.-кмета на Столична община, при условия на заместване на кмета на СО съгласно Заповед за заместване № СОА19-РД15-5511/15.05.2019г. и в границите на териториалната му компетентност (предвид местонахождението на имота). Спазена е писмената форма по чл. 59, ал. 1 от АПК, като заповедта съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила. Изяснени са относимите факти и обстоятелства на основание чл. 35 от АПК, спазена е разписаната в Глава III на ЗОС процедура, подробно отразено по-горе.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Предмет на оспорване е определената със заповедта оценка на отчуждавания поземлен имот. Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаването на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗОС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. В разпоредбата на §1 т. 2 от ДР на ЗОС е дадено легалното определение на "пазарни цени на имоти с подобни характеристики", според което това са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. Разпоредбата на чл. 22, ал. 13 от ЗОС гласи, че след влизане в сила на подробния устройствен план, законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика на имота при условията и по реда на чл. 49 от Закона за устройство на територията, се заплащат с по-малката стойност от

стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота.

Заключението по СТОЕ е подробно и изчерпателно, като са анализирани 29 бр. сделки, предоставени от СО с административната преписка и още 9 бр., предоставени от жалбоподателя, всичките сключени в релевантния период 20.12.2017 г. – 20.12.2018 г. Настоящият съдебен състав, въз основа на изложеното в СТОЕ приема, че в случая отчуждаването на ПИ с проектен идентификатор 68134.1369.2256 съгласно нормата на чл. 22, ал. 7 от ЗОС, следва да се извърши въз основа на влязъл в сила ПУП, одобрен със Заповед № РД-09-50-251/13.09.1989 г., като предназначението което имотът е имал преди този план, е това по регулацията, приложена съобразно план от 1973 г., съгласно който е поставена и ограда на комбинат А. (бивш ДИП А., част от ДСО Ф.), която ограда съществува и до момента по северната и западната граница на УПИ III от кв. 23 по този план. От изложеното следва, че действителното предназначение на имота преди процедурата по отчуждаване е „Смесена производствена зона“, поради което изводите, че не са налице пазарни аналози, по експертната оценка, възложена от СО, са несъстоятелни. След анализ на всички сделки, намиращи се по делото, съдът приема, че за определяне на равностойното парично обезщетение в случая следва да се приеме вариант две от експертизата, като годни пазарни аналози са именно посочените от вещото лице четири сделки, представляващи вариант 1 от заключението, както и двете сделки между СО и физически лица, въз основа на които размерът възлиза на 511 695,34 лв. (115,22 лв./кв.м.). Продажбите на двата имота общинска собственост по Договор № 044-14 и Акт № 145 са извършени чрез публичен търг, поради което, с оглед разпоредбата на § 1, т. 2 от ДР на ЗОС същите могат да бъдат използвани като база за определяне на пазарна цена на имота. Цитираните сделки, независимо, че са осъществени между СО и физически лица, отговарят на изискванията на ЗОС за пазарен аналог и следва да бъдат използвани при определяне на пазарната стойност на процесния имот. Настоящият съдебен състав счита обаче, че възраженията на жалбоподателя, по отношение годността на сделката по НА № 66, том СXLIV от 26.09.2018 г. за пазарен аналог, са основателни. Видно от протокол от о.с.з. от 02.03.2020 г., вещото лице е изключило тази сделка от одобрените пазарни аналози по основната СТОЕ, защото счита, че е налице сделка между свързани лица и с недовършено плащане. По делото са представени доказателства- извлечение от Търговския регистър и НА № 66, том СXLIV от 26.09.2018 г., от които става ясно, че едноличният собственик на капитала на търговското дружество, купувач по сделката, е в същото време и продавач по нея, заедно с управителя на дружеството- купувач. Действително, сделките между свързани лица не са изрично изключени от обхвата на пар. 1, т. 2 от ДР на ЗОС, но при тях липсва основния принцип, важащ при изчисляване на равностойно парично обезщетение, а именно използване на сделки по пазарни цени. В допълнение, сделката е с дълъг период на разсрочено плащане- до 2026 г. като самото изплащане започва през 2019 г., т.е. в релевантния едногодишен период няма реално извършени престации.

По отношение на двете сгради в имота- ПИ с проектен идентификатор 68134.1369.2256.1 и ПИ с проектен идентификатор 68134.1369.2256.2, с площ

съответно от 122 кв.м. и 14 кв.м., съдът намира, че останала недоказани твърденията на административния орган, че същите представляват незаконен строеж по смисъла на ЗУТ, който не се обезщетява, на основание чл. 22, ал. 14 от ЗОС. Съгласно заключението на вещото лице сградите са построени преди 1987 г. и са били в съответствие с действащите към онзи момент ЗРП строително-технически изисквания. Удостоверението за търпимост, каквото в случая липсва, има значение единствено при прехвърлителни сделки, но не е условие за наличието на този статут. По делото не са представени констативни протоколи, заповеди за премахване, или не са изложени конкретни обстоятелства, които да водят до извода за незаконност на строежите, и да изключват извода за тяхната търпимост. Съгласно § 16, ал.4 от ПР на ЗУТ и § 127, ал.13 от ПЗР на ЗУТ, при отчуждаването на узаконени или търпими строежи, те се оценяват и за тях се дължи обезщетение. Предвид горното съдът приема, че по принцип на обезщетяване при отчуждаването им по реда на ЗОС подлежат и търпими строежи. Предвид горното съдът намира, че ще следва да се определи обезщетение и за сградите, в размера определен от вещото лице - след приспадане на довършителните работи и процент амортизация – 46 940,80лв.

По отношение на претенцията за определяне на обезщетение за извършени в отчуждените имоти подобрения, съдът съобрази следното:

Съгласно на основание чл. 22, ал. 13 от ЗОС, подобренията в имота също така подлежат на обезщетяване. Подобрения са онези дейности, извършени в имота, които обективно увеличават неговата стойност, променят трайно субстанцията му. В нарушение на посочената разпоредба, административният орган при издаване на процесната заповед въобще не е изследвал въпроса за наличието на подобрения и тяхната стойност. В тази връзка съдът намира, че към дължимото обезщетение следва да се прибави и стойността – 11 317,25лв., с амортизация, на подобрения за ограда на имота, която според вещото лице е била част от бившия комбинат А.. Съдът намира, че тази ограда представлява търпим строеж, като е построена по регулационните граници на парцела, по действащия към построяването ѝ ЗРП. Без значение е дали жалбоподателят е изградил оградата, тъй като е релевантно дали той е нейн собственик, което съдът намира за установено, доколкото е построена в неговия имот.

Доколкото за установения в имота билборд, представляващ рекламно съоръжение, не е представено разрешение за поставяне по чл.57 ал.1 ЗУТ, съдът приема, че този билборд подлежи на премахване съгласно чл.57а ЗУТ и не повишава стойността на имота.

Съгласно заключението по СТОЕ, в имота на жалбоподателя е изпълнено подравняване на терена и неговото затревяване, както и изграждане на парково осветление, което съдът приема, че представлява част от вертикалната планировка в имота на жалбоподателя, съдът приема, че същата не е изключена от обектите, за които не е необходимо разрешение за строеж. От събраните по делото доказателства не се установява дали тя е изпълнена преди или след влизане в сила на плана, по който се извършва отчуждаването, поради което съдът не може да счете, че същата се явява търпим строеж, а намира, че тя се явява незаконен строеж и не подлежи на

обезщетение при отчуждаване.

Предвид горното, съдът намира, че от наличните подобрения в имота, на обезщетяване подлежи само оградата, като търпим строеж.

С оглед изложеното съдът намира, че процесната заповед, в обжалваната ѝ част досежно определеното равностойно парично обезщетение, е издадена в противоречие с материално-правните норми и като такава следва да бъде изменена като се определи равностойно парично обезщетение в размер на 569 953,39лв., от които 511 695,34лв. за имота, 46 940,80лв. за двете сгради в него и 11 317,25лв. – за огради.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя се дължат поисканите и направени по делото разноски - 50 лв., внесена дължимата държавна такса, 400 лв., внесен депозит за вещо лице и 5 лв.- такса за съдебно удостоверение. По отношение на договореното и заплатено адвокатско възнаграждение (л. 325 от делото), в размер на 3 655 лв., е релевирано възражение за прекомерност. Възражението е неоснователно, поради факта, че сумата, с която съдът увеличава обезщетението е в размер на 457 640,50 лв., делото е с материален интерес и за адвокатското възнаграждение е приложима нормата на чл. 8, ал. 1 т. 3 от Наредбата № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Заповед № СОА19-РД40-71/16.05.2019г. на кмета на Столична община, в **ЧАСТТА**, с която е определен размер на паричното обезщетение на [фирма] за отчуждавания от него поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1369.2256, (застроен), с площ 4 441 кв.м. заедно с попадаща в имота сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.1 с площ 122 кв.м. и сграда с проектен идентификатор 68134.1369.2256.2 с площ 14 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.1369.954 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на ИД на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект „Изграждане на пробив [улица], р-н „Надежда“, [населено място], съгласно влязъл в сила ПУП на м. НПЗ „И. - запад“, одобрен със заповед № РД-09-50-251/13.09.1989 г. на гл. архитект на [населено място], ИПРЗ за м. „И. - запад II част“, одобрен с решение № 542 по протокол № 86/23.07.2015 г. на СОС, предвиждащи изграждането на обект публична общинска собственост като:

УВЕЛИЧАВА размера на паричното обезщетение от 112 312,89 лева на 569 953,39 лева. (петстотин шестдесет и девет хиляди и деветстотин петдесет и три лева и тридесет и девет стотинки).

ОСЪЖДА Столична община да заплати [фирма], съдебни разноски в размер на 4 110 (четири хиляди сто и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: